

vrazení dávky z majetku Národní bankou státu, což by předpokládalo stažení bankovek a nahrazení jich státopvkami. Rozhodně by se nám tím uvolnění úvěru nedosáhlo. Víím, že tak si to prof. Macek nepředstavuje. Ale jiný způsob je regulérní inflací, kterou prof. Macek odsuzuje. Dávka z majetku byla na svou dobu velmi dobře míněným, poměrně dokonalým opatřením. Pokud jí bylo použito tehdy k provedení deflace, t. j. pokud o splátky, na ni učiněné se snižovalo oběživo, nemohlo by použití dávky znamenati dnes nic jiného než rozmnožení oběživa, t. j. inflaci, a to tím spíše, že hospodářství již určitému stavu oběživa se přizpůsobilo a musilo by proto na jeho rozmnožení reagovati jako na inflaci. Dr. Lepař.

NĚMECKÁ ČISTKA V ŘADÁCH PRÁVNICKÝCH stále ještě pokračuje. Posledně se hlásí propuštění univ. prof. Dr. jur. Quido *Kische*, profesora v Halle-Saale, pražského rodáka a zprvu docenta pražské německé právnické fakulty. Kisch zařídil v Halle nově seminář a u něho se nyní také soustředilo badání v dějinách recepce, zvláště pokud jde o vydání pramenů. Druhý, který nenalezl milosti v očích nynějšího režimu, je univ. prof. Dr. jur. Friedrich *Schöndorf*, profesor na universitě ve Vratislavi. Schöndorf založil vlastně známý Ost-Europa-Institut, vybudoval jej většinou z prostředků, jež si sám opatroval. Z tohoto ústavu vzešel i časopis »Ostrecht«. Že Německu prokázal ústav platné služby v jeho snahách po proniknutí na východ, sporu není, leda v režimu Hitlerově. Konečně se hlásí i odchod (?) doc. Dr. Maxe *Rheinsteina* z ústavu pro mezinárodní právo soukromé a srovnávací pravovědu. Ča.

NÁVRH ZÁKONA O DRAHÁCH. Vypracovaná osnova zákona o drahách vztahuje se na všechny dráhy i dopravní zařízení drahám podobná. Osnova pojednává v první části o drahách veřejných, v části druhé o drahách pro omezenou veřejnou dopravu a o drahách neveřejných; třetí část pozměňuje zákon o vyvlastnění k účelům železničním a čtvrtá část jedná o odpovědnosti za způsobené škody. V páté části jsou obsažena ustanovení o výkonu veřejné železniční správy a část šestá obsahuje ustanovení závěrečná. Z nejdůležitějších ustanovení osnovy jsou ustanovení o odpovědnosti za škody, která přinášejí železniční správě proti dnešnímu stavu podstatná ulehčení. Dr. Jindřich.

K NEJNOVĚJŠÍ REFORMĚ TRESTNÍHO PRÁVA V NĚMECKU. V r. 1933 dochází v Německu k výstavbě trestního práva na zcela nové bási. Děje se tak pod vlivem politiky národně socialistické. V Německu platí dosud trestní zákoník říšský z r. 1871, který spočívá na trestním zákoníku pruském z r. 1851 a tento na trestním zákoníku francouzském z r. 1810. Následkem toho odráží se v něm politicko-juristické myšlení celého XIX. století. Jmenovitě uplatňují se v něm myšlenky Feuerbachovy, Mittermaierovy, Hegelovy a Stahlovy, a dále jest v něm patrné duchovní dědictví francouzské revoluce. Politickým úsilím podařilo se z něho odstraniti tendenci novoklasickou. Systém pozitivistický ovládl značnou měrou německou doktrinu. Byl to jmenovitě Liszt, pozitivista, zakladatel Mezinárodní jednoty kriminalistické, který představoval panující doktrinu v Německu. Tato reagovala proti metodě dogmatické, objektivní, abstrahující od novoklasiků. Pokračující v individualisaci trestu a opírajíc se o pozorování vědecké, byla první, která nejvášnivěji hájila thesi o nebezpečnosti delinkventov. Avšak často státní hledisko, převládající v Německu, diktuje zesílenou ochranu státních zájmů. Toto hledisko však nezvítězilo bez odporu. Realistické thesi Lisztově oponovala tradicionalistická, spiritualistická these, hájená Birkmeyerem. Byla zde viditelná tendence korespondující s třetí školou italskou, již hájí Merkel, von Hippel, Liepman a Mittermayer, synovec komentátora Feuerbachova, a dále tendence socialistické školy trestního práva, která připisuje pozitivismu koncepci strany politické. V celku však lze říci, že také dnes převládá škola Lisztova.

Reformní hnutí v Německu v oboru trestního práva sahá až do roku 1909. Celá řada osnov, navzájem od sebe se různících, byla vypracována v letech 1909, 1913, 1919, 1923, 1925 a 1927. V nejposlednější osnově